

туй предъ сички тѣ на улица та. Сички тѣ са смаяли съ таквази дързость. Но на другія день, Алкивиадъ отишелъ при Гишпоника, смиренно просилъ отъ него прошка и, доброволно като съблѣкълъ гърба си, молялъ да го бие. Гишпоникъ го простилъ и наскоро тѣй го обикнѣлъ, щото уженилъ за него дъщеря си. Съ подобны безразсѣдны игры Алкивиадъ направилъ сичкій тѣ градъ да приказва за него, а туй му са и щѣло. Ето ёще примѣры: той купилъ едно пре-хубаво куче, за около 20,000 гроша; сичкій тѣ градъ наченѣлъ да приказва за хубость та на куче то и за скѣпа та му цѣна. Алкивиадъ му отсѣкълъ опашка та, — и сичкій тѣ градъ наченѣлъ да приказва за отсѣчена та му опашка. Веднѣжъ той ходѣлъ по мегданя, като че щѣлъ да раздава пары на народа; Аѣиняны тѣ привѣтствуваели любимеца си съ радостны выкове. Тогазъ той испуенѣлъ гурголица, която кривялъ подъ дреха та си; тозъ часъ сички тѣ са впуснѣли слѣдъ птиче то, за да го уловѣтъ. А Алкивиадъ са смѣялъ.

2.

Гибелна та война между Аѣины и Спарта была прегснѣта съ миръ въ 422-ра година до Р. Х., но ёще съвсѣмъ не са свършила. Алкивиадъ, който страстно желалъ да придобие слава на полководецъ, употребявалъ всевъзможны хитрости, за да са начене война та изново. Той пригодилъ да придума народа за походъ въ Сицилія, на който спомагали тогази обстоятелства та. Могущестенны тѣ Сиракузяны силно утѣснявали жители тѣ на града Сегестъ, въ Сицилія; послѣдни тѣ са обърнѣли съ просьба къмъ Аѣиняны тѣ за помощъ и обѣщали да даватъ по 60 таланты на мѣсець за 60 кораби. Алкивиадъ са сумѣсълъ тѣй да излъсти народа съ прикрадливо то си краснорѣчіе, като му представилъ вѣроятно покоряванье то на сичка Сицилія, щото Аѣиняны тѣ са съгласили да дадѣтъ на Сегестяны тѣ просима та помощъ. Подъ краснорѣчиво то Алкивиадово вліяние,